

DECIZIA NR. / 2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost sesizată de ..., cu sediul social situat în... , cu privire la contestația formulată de aceasta împotriva Deciziei de impunere ... aferentă raportului de inspecție fiscală încheiat în data de ... de organele de control din cadrul ..., contestație înregistrată la D.G.F.P. sub nr.

Contestația a fost înregistrată la ... sub nr. ..., constatându-se că aceasta a fost depusă în termenul legal stipulat la art. 177 alin. (1) din O.G. nr. 92 / 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, având în vedere faptul că petenta a primit decizia de impunere în data de ..., conform confirmării de primire anexate în copie la dosarul cauzei.

Contestația este semnată de administratorul societății și poartă ștampila acesteia, fiind îndeplinite condițiile inserate la art. 176 alin. (1) lit. e) din O.G. nr. 92 / 2003 republicată.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de control ale ..., prin raportul de inspecție fiscală încheiat în data de ..., ale cărui concluzii au fost sintetizate prin Decizia de impunere nr. ..., respectiv sumele stabilite suplimentar în sarcina petentei, în cuantum total de ... **ron**, reprezentând: debite prescrise de societate și accesorii aferente acestora.

Văzând că în speță sunt îndeplinite condițiile de procedură prevăzute de lege, ... este investită să analizeze dosarul contestației depuse.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele :

I. În contestația formulată de ..., cu sediul social în ..., se invocă următoarele:

Contestatoarea consideră că organul de inspecție fiscală, în mod eronat, a apreciat că societatea a prescris nelegal debite în sumă de ...ron, argumentând că prin înscrierea de către societate a acestei sume în contabilitate și în raportările contabile, respectiv balanțe de verificare, bilanțuri contabile, datoria ar fi fost recunoscută și astfel prescripția s-a întrerupt, în temeiul prevederilor art. 99 lit. b) din O.G. nr. 11 / 1996 cu modificările și completările ulterioare, art. 140 lit. b) din O.G. nr. 61 / 2002 și art. 130 lit. b) din O.G. nr. 92 / 2003 republicată.

Prin contestație se apreciază că argumentele avute în vedere de organul de inspecție fiscală sunt inacceptabile, deoarece: potrivit Codului de procedură fiscală, această recunoaștere trebuie să fie una explicită, exprimată printr-o cerere pentru acordarea unei înlesniri la plată, cerere de compensare, adresă sau acte prin care debitorul recunoaște obligația bugetară, iar nu o

recunoaștere implicită, așa cum greșit s-a concluzionat în raportul de inspecție fiscală.

Pe de altă parte, se apreciază că organul de inspecție fiscală nu a ținut seama de faptul că prescripția nu stinge creanța fiscală, ci numai dreptul de a cere executarea silită, drept subiectiv procesual, iar nu și dreptul subiectiv material.

Referitor la plățile menționate în raportul de inspecție fiscală, făcute de societate în contul impozitului pe salarii, prin contestația formulată se precizează că ... a avut în perioada verificată (...), un fond de salarii care a variat în funcție de numărul salariaților. Plățile făcute către bugetul statului cu titlu de impozit pe salarii se refereau la salariile plătite în perioada curentă, iar nu la cele restante, sumele nefiind personalizate.

Ca urmare a celor precizate se solicită admiterea contestației formulate și anularea parțială a sumelor stabilite în sarcina societății, în cuantum de ... ron.

II. Prin raportul de inspecție fiscală întocmit în data de ... de către ..., ale cărui rezultate sunt sintetizate în Decizia de impunere nr. ..., precum și prin referatul cu propuneri de soluționare înaintat la ... cu adresa nr. ..., oarele de inspecție fiscală au consemnat următoarele:

Inspeția fiscală parțială la ... s-a efectuat în baza adresei I.P.J. ... nr. ..., dosar penal ... și a adresei I.P.J. ... nr. din 16.09.2005, înregistrată la D.G.F.P. ... sub nr. ..., prin care se solicita efectuarea unei verificări financiar contabile la societatea mai sus menționată, în ceea ce privește sumele încasate de la salariați cu titlu de contribuție datorată către sistemul public de asigurări sociale, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor sociale de sănătate, impozit pe salarii și impozitul pe venitul din salarii.

Raportul de inspecție fiscală a fost transmis I.P.J. ... cu adresa nr. ... și I.P.J. ... cu adresa

Organele de specialitate din cadrul Activității de Control Fiscal ... precizează următoarele:

Societatea a prescris în mod nelegal debitele, deoarece acestea au fost recunoscute de societate prin înregistrarea lor în evidența contabilă și înscrierea lor în raportări.

Deși societatea susține că prescripția nu a fost întreruptă, respectiv nu se mai poate cere executarea silită, dar creanța există sub aspect material, în opinia organelor de inspecție fiscală, prin stornarea sumelor prescrise, creanța nu mai este reflectată în contabilitatea societății.

În conformitate cu O.G. nr. 11 / 1996, cu modificările și completările ulterioare, art. 99, lit. b), O.G. nr. 61 / 2002, art. 140, lit. b), O.G. nr. 92 / 2003 republicată, art. 130 lit. b), se stipulează că: *“se întrerupe termenul de prescripție...*

pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei.”

Potrivit celor menționate anterior, organele de inspecție fiscală apreciază că S.C. ... nu avea dreptul să prescrie debitele menționate mai sus, deoarece datoria a fost recunoscută de societate, prin înscrierea acesteia în raportările contabile, respectiv balanțe de verificare și bilanțuri contabile, întrerupându-se astfel termenul de prescripție al debitelor în sumă de ... ron, aferentă cărora au fost stabilite accesorii în cuantum de ... ron.

III. Luând în considerare motivele invocate de contestatoare, constatările organelor de inspecție fiscală și analizând documentele existente la dosarul cauzei în raport cu legislația în domeniu, se rețin următoarele:

În ceea ce privește suma contestată în cuantum de ... ron, reprezentând debite stabilite suplimentar prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere nr. ... și accesorii aferente acestora, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice ... este investit să analizeze oportunitatea soluționării pe fond a cauzei, în condițiile în care organele de inspecție fiscală precizează, atât în actul de control, cât și în referatul cu propuneri de soluționare, faptul că inspecția fiscală s-a efectuat în vederea verificării aspectelor sesizate prin adresa I.P.J. ... nr. ..., dosar penal ... și a adresei I.P.J.... nr. ... din ..., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr.

În drept, art. 184 din O.G. nr. 92 / 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede la alin. (1) și (3), cu privire la suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, că:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

În situația dată, precizăm că organele administrativ-jurisdicționale nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritate de soluționare o au în speță organele de cercetare care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor care atrag plata la bugetul statului a obligațiilor suplimentare constatate de organele de inspecție fiscală, potrivit principiului de drept **“Penalul ține în loc civilul”**, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, unde legiuitorul a stipulat următoarele:

"Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale ."

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice ..., prin Biroul de soluționare a contestațiilor, nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 184 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată.

Pentru considerentele prezentate și în temeiul art. 180, coroborat cu art. 184 și art. 186 alin.(4) din O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, se :

DECIDE:

Suspendarea procedurii de soluționare pe cale administrativă a contestației formulate de S.C. ... din ..., până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în ce privește sumele contestate, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii .